

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਗਿਆਨ ਚੰਦ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1032

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ) ਨਿਯਮ

(1961)- ਨਿਯਮ 7(3)— ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ— ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ— ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਸਲ, ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। -ਕੀ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ- ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ-ਕੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ-ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ- ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਟੂ ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ) ਰੂਲਜ਼, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII) ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਫਾਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣਾ; ਪਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ (ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਸਨ) ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਵਾਲੇ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਦੋ ਸੈੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੁੜ ਮੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਚਕੀਲੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਨਾ ਹੀ ਐਖਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

- (i) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪ ਦੇ ਸਵਾਲ।
- (ii) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੈ।
- (iii) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਅਤੇ ਢੰਗ (ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ) ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ, ਵਿਪਰੀਤ, ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਕੋਈ

ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(iv) ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ , ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਉਹ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 19 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਮੈਡਮਸ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ , ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਓਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

ਚੌ. ਰੂਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੌਧਰੀ , ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

LD ਕੋਸ਼ਲ , ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੇ.ਐੱਲ. ਸਾਸੀਈਦੇਵਾ , ਵਕੀਲ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਂਡੈਂਟਸ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਨਰੂਲਾ , ਜੇ. ਨਰੂਲਾ , ਜੇ.— ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1032 ਆਫ 1965 ਅਤੇ 1033 ਆਫ 1965 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ । ਮੈਂ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 1032 ਆਫ 1965 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥ ਦੇਵਾਂਗਾ— ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਤੇ ਹੋਰ।

M/s ਅਰੋੜਾ ਮੱਲ- ਲਾਭੂ ਰਾਮ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਤਲਵੰਡੀ ਤੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਫਰਮ ਹਨ ਭਾਈ ,

ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, 1961 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 23 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ 31 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੈਧ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮੀ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 7(4) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਮੰਡੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਭਾਈ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 1965 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਮੀਦਵਾਰ 22 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮਾਰਚ ਅਤੇ ਪੋਲਿੰਗ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1965 ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਡੀ.ਓ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਨ :-

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 7-ਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਂ, ਉਸ

ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਨਾਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੰਬਰ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਤੀ, ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਫਰਮ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਪਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਦਸਤਖਤ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫਾਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ, ਮਿਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ:

ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ _____ (ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ) ਪੁੱਤਰ ਸ਼. _____ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਮੈਂਬਰ _____ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੈ।"

ਫਿਰ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਡਿਲਿਵਰੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲੜੀਵਾਰ ਨੰਬਰ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਫਾਰਮ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਜੇਕਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਫਾਰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

19 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਸ਼ਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ

ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ ਭਾਈ . ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਭਾਵ, ਨਿਸ਼ਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੋਹਨ) ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਲ), ਦੇਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਵੀਕਾਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ 1965 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 27 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇਏਟ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਸ਼ਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ 1965 ਦਾ CW ਨੰਬਰ 1033 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੋਰ ਤੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

1. ਇਹ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣਾਤਮਕ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ: -

ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ	ਫਰਮ ਦਾ ਨਾਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ	ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ	ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਨੰਬਰ	ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਪਤਾ
ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਫੇ ਲਾਭੁ ਰਾਮ	ਅਰੋੜਾ ਮੱਲ, ਲਾਭ ਰਾਮ	236 13.03.1951 45	14	ਤਲਵੰਡੀ ਭਾਈ

2. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦਾ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ) ਜੋੜਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਸੀ, ਕਿ ਇਸਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ 31 ਮਾਰਚ, 1966 ਤੱਕ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

3. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਖੁਦ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ। -

ਸ਼੍ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਚੰਦ, ਨਿਵਾਸੀ ਤਲਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਬ ਨੰਬਰ 1. ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬ ਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 4, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ . ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਕਥਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਹਨਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕਥਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੌਕੇ ਚੌ. ਰੂਪ ਚੰਦ, ਅਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

(1) ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ

ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਬੂਤ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪ ਪੱਖ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਨੂੰ - ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ ਰਾਜ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਮੁਤਾਬਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ।

(3) ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

(4) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਕੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਅਜਿਹੀ ਘਟੀਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਰਿਪੇਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਖਰੀ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਾੜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਐੱਖਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਸੈਣ ਪੁੱਤਰ ਲਖਪਤ ਦਾ ਮੈਸਰਜ਼ ਕੰਵਰ ਦੇ ਰਾਏ ਸੈਨ ਤਲਵੰਡੀ ਦਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ , ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਸਬਾ ਤਲਵੰਡੀ ਸਥਿਤ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਭਾਈ , ਕੰਵਰ ਸਮੇਤ ਸੈਨ , ਉੱਪਰ-ਨਾਮ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉਥੇ ਉਸਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੈਣ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਗਏ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਪੁੱਜੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਦੁਪਹਿਰ 12 ਵਜੇ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ. ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ । ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਫਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ

ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਂਡਾ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸੀ, ਦੁਪਹਿਰ 2-30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਥੇ ਆਇਆ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸ ਪੁੱਤਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਘੱਲ ਖੁਰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਦੀ ਸੀਟ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਾਂਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਬਸ਼ਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਛਪੀ ਕਾਪੀ ਦੇਖੀ ਜੋ ਐਸ.ਡੀ.ਓਜ਼ ਦੇ ਰੀਡਰ ਕੋਲ ਸੀ। ਦਫਤਰ, ਪਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਫਰਮ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦਾ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਉਕਤ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਅਨੁਬੰਧ ਏ-2 ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ ਜਿਸ

ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਗਰਮ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਵਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਸੈਣ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ' ਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ , ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ। ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ-ਪੀੜਤਾਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ - ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਹਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 17 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸੁਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ: -

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ (ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਟੂ ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ) ਰੂਲਜ਼ 1963 (1961 ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ 13 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।"

ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੇਸ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੜਤਾਲ ਸਮੇਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਮਿਤੀ 6 ਜੁਲਾਈ,

1965 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆ ਹੈ:-

“ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।”

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 15 ਜਾਂ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ (ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 15 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਖੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਦਿਨ. ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਰਥਾਤ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਵੇਰੇ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀਆਂ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ, ਤਸਦੀਕ ਅਤੇ 16 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਰਚ, 1965 ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ

ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 15 ਵੇਂ ਦਿਨ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀਆਂ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਗਏ ਸਨ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ 16 ਮਾਰਚ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਸ.ਡੀ.ਓ. ਦੇ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਪਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਟਾਇਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਖੁਦ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ।

ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਜਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 30 ਅਗਸਤ, 1961, (1961, ਲਾਹੌਰ ਲਾਅ ਟਾਈਮਜ਼, ਭਾਗ 5,

ਪੰਨਾ 61) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮ 7(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ:-

"ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਲੰਬਰਦਾਰ ਜਾਂ ਪੰਚ ਜਾਂ ਸਰਪੰਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਫ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਐਂਡ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੇ ਗਏ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਲੰਬਰਦਾਰ , ਪੰਚ ਜਾਂ ਸਰਪੰਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ , ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ । ਜਾਂ 13, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਈ' ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੋਲ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 9 ਅਗਸਤ, 1963 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਜੋ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਪੀ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਹੀ ਪਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ 1965 ਦਾ ਸੀ.ਐੱਮ. ਨੰਬਰ 190, ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਾਂਡਾ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 12 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਂਡਾ . ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੋਂ 23 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ, 15 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 3 ਅਗਸਤ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਾਉਣ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਹਾਂਡਾ , ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ । ਸ੍ਰੀ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ , ਐਡਵੋਕੇਟ, 30 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਹਾਂਡਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 27 ਸਤੰਬਰ, 1965 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 27 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ , ਮੈਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਕੋਸ਼ਲ , ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਉਸੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਅੱਧੀ ਸ਼ੀਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਸੀ ਹਾਂਡਾ , ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ 15 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਹਾਂਡਾ , ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨੰਬਰ 276/ ਤਹਿ ., ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ”

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ 31 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 3 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ , ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ 31 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੌਂਪੀ, ਜੋ ਨਾਇਬ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਕਵਰਿੰਗ ਲੈਟਰ ਨਾਲ । ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ

ਗਈ ਤੱਥ ਹਾਂਡਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਹਾਂਡਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ : -

ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਬ-ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਫਸਰ (ਸਿਵਲ) ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ। ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ਼. ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂਸ ਮੈਂਬਰ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਘੱਲ ਬਲਾਕ ਤਹਿਸੀਲ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ।

ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਤਲਵੰਡੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕੇ ਭਾਈ . ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ।”

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਹਿ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਕਿਤਾਬ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਟਾਈਪਰਾਈਟਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ 15 ਜਾਂ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। 15 ਮਾਰਚ ਬਾਰੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ

ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬਦਾਰ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ, ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"3. ਕਿ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਸਵੇਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

4. ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਚੰਦ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਚੇਅਰਮੈਨ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀਆਂ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਤਲਵੰਡੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 16 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠ ਹੈ।

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5, ਨੇ ਮਿਤੀ 22 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ : -

(1) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਦਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਐਨੈਕਸਚਰ 'ਸੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ) ਉਸ ਨੂੰ 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ 15-35 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(2) 16 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ 19 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਫਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੰਸ ਸੀ; ਅਤੇ

(4) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ "ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ"।

ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ, ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ: -

- (i) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 16 ਤਰੀਕ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਲੈਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1955, ਪਰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ;
- (ii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਸੈਨ ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਬਰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਨਰੂਲਾ , ਜੇ. ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿਲਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਉਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ;
- (iii) ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸ, ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਾਂਡਾ , ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 6, ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ;
- (iv) ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣ-ਸੇਧੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਣ ਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (v) ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ, ਜੋ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਵਾਲ;
- (vi) ਕਿ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ

ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਰੋਧ ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਚਾਲ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ;

(vii) ਜਵਾਬਦੇਹ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੰਡੈਟ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸ : ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ (ਲ), ਲਾਜ਼ਰਸ ਅਸਟੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਰਸੇਲੀ ਵਿਚ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਦਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁਕਮ (2) ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ, ਜੇ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ 4 ਵੇਂ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਹ ਹੁਣ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਮੈਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ. ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੀ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਨਵਾਰੀਲਾਲ ਵਿਚ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ (ਭਾਵ, ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ)। ਪਰ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਿਤ ਲਾਭ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਭੌਤਿਕ ਖ਼ਤਰਾ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਟੱਲ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਨਾ ਹੀ ਐਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

(i) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਮੰਡਾ ਟੇਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪ ਦੇ ਸਵਾਲ।

(ii) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਘਾਤਕ।

(iii) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਿਯਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(iv) ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪਾਰਟਕੂਲਰ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼, ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਲੰਘਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਫਰਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਲੋੜਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੰਸ (ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਸਨ) ਖੁਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਸਲ ਲਾਇਸੰਸ ਅਤੇ ਵੋਟਰ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਲਾਇਸੰਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(3) ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ

ਜਿਆਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਰਸਮੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਐੱਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ , ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਰੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਅਤੇ ਵੀ.ਵੀ. ਗਿਰੀ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਸੂਰੀ ਡੇਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਬਨਵਾਰੀਲਾਲ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ। ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਬ੍ਰਿਜੇਂਦਰਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਵਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਬਲਜੀ ਬਨਾਮ ਮੁਰਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਯੇਸ਼ਿਆਮ ਰਾਮਕੁਮਾਰ (8) ਸ੍ਰੀ ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਕਮਲਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਡਤ ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (9) ਅਤੇ ਲਾਲਜੀਭਾਈ-ਜੋਧਾਭਾਈ ਬਾਰ ਬਨਾਮ ਵਿਨੋਦਚੰਦਰ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੇਠਾਲਾਲ ਪਟੇਲ (10)। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਖਰੀ ਮਾਮਲਾ ਕਡੇਥੇਟਾਡਾ ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਗੁਲੱਪਾ ਬਸਪਾ ਬਨਾਮ ਚੇਣ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨਰੇਗਲ ਟਾਊਨ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (11)। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਉਪਰੋਕਤ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਾਰਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ

ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਾਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਸਮਾਨ.

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ, ਜੋ ਉਹ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਸਮੀਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9 ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਜੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ. ਰੂਪ ਚੰਦ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਯਮ 9.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ 19 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੇ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ , ਚੰਦ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾ ਰਾਮ,
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਚੰਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3, ਉਕਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ
ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 5, ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ,
ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ , ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ
ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਪਾਲ ਹਾਂਡਾ , ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ , ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ , ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ
ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਖੁਦ ਝੱਲਣਗੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 2
ਤੋਂ 4, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Jayant Jindal